

Culturele antropologie

Culturele Antropologen vormen met elkaar een duf, ingeslapen zootje. Daarom hebben ze de IT nog niet ontdekt. Dat is zonder concurrentie het meest vruchtbare gebied voor nieuwe inzichten rond de menselijke psyche, complexe sociale rituelen en ongegeneerd kuddegedrag. In afwachting van de onvermijdelijke universitaire voorstellen, ben ik als amateurpsycholoog, socioloog en antropoloog alvast zelf op onderzoek uitgegaan. Ik had immers geen tijd om te wachten op een jarenlang circus van subsidieaanvragen en review-rondes. Mijn vroege bevindingen zijn zonder meer spectaculair.

Waar ik snel achterkwam, is dat er een zeer *sterke correlatie* is tussen de sociaal-culturele achtergrond van de programmeur en de programmeertaal waarin deze is gespecialiseerd. We kunnen wel stellen dat de betrokken individuen nooit een *vrije keuze* hebben gehad, ook al gaan de zelfbeelden vaker dan gemiddeld in de richting van een zelfstandig, onafhankelijk opererend genie.

Zo kan het niet anders, of lieden met een overserieuze, analytische inslag worden *Java*-programmeur. Als je als klant een *Java*-specialist met een vraag benadert leidt dit doorgaans tot gefronste wenkbrauwen. Er blijken problemen te zijn waar de onopgeleide eindgebruiker overduidelijk geen weet van heeft. Complexe UML-diagrammen verschijnen op het bureau. Er wordt vaag iets gemompeld over *design patterns*. Als je wilt beginnen over het te bouwen scherm, wordt je ruw weggehoond. Gebruikersinterfaces! Een typische beginnersfout. Eerst moet er maar eens een zevenvoudige geneste *class hierarchy* worden ontworpen. Dan zullen er maanden nodig zijn om die door te vertalen naar een relationele database. Want dat past nu eenmaal erg moeilijk op elkaar. Daarna kan er wellicht eens over de GUI worden nagedacht. Als intentie, zeg maar. Moet wel eerst even de nieuwe *Java Server Faces* standaard worden doorgenomen. Die is eigenlijk bedoeld voor onder de motorkap. Maar dat geldt niet voor hardcore *Java*-programmeurs. Dat zijn echte mannen, en die kloppen hun code van A tot Z zelf in op de *command line*.

Met dezelfde vraag krijg je op de *Visual Basic*-afdeling een heel ander onthaal. In de gezellig rommelige ruimte zwerven

achteloos weggesmeten pizzadozen, lege Red Bull-blikjes en niet opengemaakte handleidingen. Je treft altijd wel een goedlachse, morsig ogende glazenwasser aan die bij nader inzien het hoofd van het programmeurteam blijkt te zijn. Nadat je nog maar een paar seconden bezig bent met het schetsen van de gewenste functionaliteit, draait de *Microsoft*-expert zich al om. Verheugd begint hij met de muis prototypes op het scherm bij elkaar te klikken. De databasetabellen vliegen je om de oren. Als *Visual Studio* een foutmelding geeft, tikt hij stevast de *errorcode* in op Google. Ergens op de wereld blijkt zich altijd wel een soortgenoot te bevinden die dezelfde noot al een keer gekraakt heeft. Dat geeft de verbondenheid van een leutige broederschap, een beetje *Prins Kiske d'n Twidde & de Raad van Elf*.

Nog vijf minuten doorklikken en de applicatie is klaar. In een nog wat slordig ogend, kakelbont scherm kunnen inderdaad een paar velden worden ingevuld. Daarna crasht *Windows*. De *Visual Basic*-programmeur kijkt met een blijde blik van herkenning toe. Hij bekent wel eens vaker met dit soort kleine obstakels te maken. Erg leerzaam altijd! Ondertussen is hij alweer aan het klikken.

Een sektarische groep waartoe ik nog maar moeilijk door-dring, zijn de *Flash*-experts. Mijn voorlopige conclusie luidt dat het bijna altijd om kunstenaars, *marketeers* of jongerenwerkers gaat die geen baan hebben kunnen vinden. Daarom zijn ze de IT ingegaan. *Ook best wel kicken*. Met onbegrijpelijke tools bouwen ze GUI's die werken bij gratie van een *plugin* in de browser. Zo hoeven ze zich minimaal te verdiepen in irrelevante ambachten als software engineering of database-ontwerp. Hun applicaties ogen watertandend mooi, ook al vereist het veel creativiteit om daadwerkelijk *functionaliteit* te vinden in de wirwar van *scrollende* logootjes en in elkaar overvloeiende achtergronden. Gebruikers vragen ze nooit om een mening want *wie is hier nu eigenlijk de artiest?*

Uit dezelfde hoek van *Flash* komt overigens het nieuwe fenomeen van de *Rich Internet Application* aanwaaien, zo ontdekte ik. Niet alleen voer voor antropologen, maar ook heel actueel voor oliebrandblussers. Ik kom daar later in mijn onderzoek nog op terug.